

Present?

Het afnemen van mondelinge examens is leuk om te doen. Maar ook vermoeiend. In een

beperkte tijd moeten we vaststellen of een student de stof goed beheerst en ook daadwerkelijk weet toe te passen. Soms is het eenvoudig om de uitkomst vast te stellen. In andere gevallen een lastige afweging. Met mijn eigen examens nog in gedachten, weet ik hoe de spanning is. Maandenlange inspanning die uitmondt in een climax van drie kwartier. De boodschap van een onvoldoende komt dan hard aan. Als het even kan, geef ik dan ook graag een voldoende. In veel gevallen lukt dat niet en is het eindoordeel negatief.

Hoewel terecht, blijft dit een vervelende boodschap om over te brengen. De reacties zijn divers. In sommige gevallen wordt achteraf geprobeerd alsnog de motivatie voor een voldoende aan te dragen. Daarbij helpt het overigens niet om te beweren dat de examinatoren zelf de stof niet begrijpen.

Hoewel de afweging soms moeilijk is, zijn er situaties waarin geen enkele twijfel bestaat. Behalve dan dat onbekend is wie de onvoldoende krijgt.

Bij centrale colleges moeten presentielijsten worden getekend. Uiteraard gebeurt dit pas na de laatste pauze. Over het algemeen wordt hierbij uitgegaan van de eerlijkheid van studenten en vindt geen totaalcontrole plaats. Dit blijkt niet terecht.

'Een jaar uitsluiting van examens vind ik wel het minste.'

Op de lijst staan vier parafen meer dan er studenten zijn. Het is duidelijk wat hier gebeurd is. Minder duidelijk is wat de consequenties zijn. Voor mij is het helder. Diegene die heeft getekend voor iemand die niet aanwezig is, moet worden gevonden en bestraft. Een jaar uitsluiting van examens vind ik wel het minste. Iemand die in de eindfase van de opleiding niet doorheeft dat dit niet kan, hoort niet thuis in het

beroep. Zeker niet als het eerste college volledig in het teken heeft gestaan van ethiek.

Mijn mededocenten zijn milder. Althans dat stralen ze uit. De motivering dat dit soort dingen gebeuren en de dader toch niet te vinden is, vind ik onzin. Het is bekend wie er niet waren, door middel van een vergelijking van dat handschrift met de andere parafen, moet een grafoloog de dader kunnen achterhalen. Het kost alleen tijd en geld. Het kost meer als we niks doen. Nu wordt het een gedoogbeleid voor fraude. Het mag niet, maar er zijn geen consequenties.

Ik voer niet graag slechtnieuwsgesprekken. Maar in dit geval heb ik er zin in.

Hoe vond je het zelf gaan?

HOMME IDZERDA